

Vstup

1. Dě-Iní-ku Bo-ží z krá-lov-ské kr-ve, tys k dí-lu spá - - sy byl po-vo-lán,

když své-ho Sy-na a Pa-nnu ma-tku, svůj dvo-jí po - - klad, svě-řil ti Pán.

Nad je-slič-ka-mi v bet-lém-ské no-ci, co Bo-ží stráž jsi s an-dě-ly bděl;

ná-ma-hy de-nní li-dské-ho dí-la s te-bou po-zná - - val náš Spa-si-tel.

Před evangeliem

2. Dělníku Boží, tesaři věrný,
tys Pánu světa zbudoval krov
a v domku chudém slyšels ty první
posvátnou hudbu Kristových slov.
Měla zvuk lidský a moudrost Boží
a tys jí duši otvíral rád.
Nauč nás také, pěstoune tichý,
pravdám posvátným své srdce vzdát.

Obětní průvod

3. Dělníku Boží, pro Dítě s matkou
denní chléb chystáš lopotou svou,
nečekáš za ni odměny jiné,
než úsměv díky v tváři těch dvou.
Ve službě věrné, ve službě stálé
Bohu tak dáváš všechno, co máš;
podej i za nás na oltář svatý
trpký i sladký každý den náš.

4. Dělníku Boží, tvým celým domem
den za dnem stále váš Boží dech;
přesto jsi spěchal s rodinou svatou
do chrámu Páně v svátečních dnech.
Kázal tak zákon, toužila duše
po slavném Božím shromáždění,
k němuž se snáš z pahorků věčných
Hospodin, Bůh všech pokolení.

Přijímání

5. Dělníku Boží, Syna jsi hledal
na pouti v slavný Jeruzalém.
Našels ho v chrámě, jak slovem vroucím,
ty nás ved' nyní k hostině svaté,
v níž tělo své on podává nám.
Ať spojen s námi, se svojí církví,
kterou dal tobě do ochrany,
svůj život vlévá haluzím suchým,
On, vínný keř, nám zvěstovaný.

6. Pěstoune Kristův, příteli Boží,
u stolu tvého jídal Bůh sám;
ty nás ved' nyní k hostině svaté,
v níž tělo své on podává nám.
Ať spojen s námi, se svojí církví,
kterou dal tobě do ochrany,
svůj život vlévá haluzím suchým,
On, vínný keř, nám zvěstovaný.

Závěr

7. Dělníku Boží, po díle dobrém
tělo i duši Bohu jsi dal;
v hodině smrti, tiché a zralé,
sám Boží Syn ti u lože stál.
Pros nyní za nás v království věčném,
na němž ti Pán dal královský díl,
aby i v naší hodině smrti
Kristus, Pán míru, přítomen byl.